



ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ



ΑΑΔΕ

Ανεξάρτητη Αρχή
Δημοσίων Εσόδων

Καλλιθέα, 23/11/2021

**ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ
ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ**

Αριθμός απόφασης: 4393

ΤΜΗΜΑ : Α5 Επανεξέτασης
Ταχ. Δ/ση : Αριστογείτονος 19
Ταχ. Κώδικας : 176 71 - Καλλιθέα
Τηλέφωνο : 2131604538
E-mail : ded.ath@aade.gr

ΑΠΟΦΑΣΗ

Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις:

- α. Του άρθρου 63 ν. 4174/2013 (ΦΕΚ Α' 170), όπως τροποποιήθηκε και ισχύει.
- β. Του άρθρου 10 της υπ' αριθμ. Δ.ΟΡΓ. Α 1125859 ΕΞ 2020/23.10.2020 (ΦΕΚ Β' 4738/26.10.2020) απόφασης του Διοικητή της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων [ΑΑΔΕ] με θέμα «Οργανισμός της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (Α.Α.Δ.Ε.)».
- γ. Της υπ' αριθμ. ΠΟΛ.1064/12.4.2017 (ΦΕΚ Β' 1440/27.4.2017) απόφασης του Διοικητή της ΑΑΔΕ.

2. Την υπ' αριθμ. ΠΟΛ.1069/4.3.2014 εγκύκλιο της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων (ΓΓΔΕ) του Υπουργείου Οικονομικών.

3. Την υπ' αριθμ. Δ.Ε.Δ. 1126366 ΕΞ 2016/30.8.2016 (ΦΕΚ Β' 2759/1.9.2016) απόφαση του Προϊσταμένου της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών (ΔΕΔ) «Παροχή εξουσιοδότησης υπογραφής».

4. Την από 25.6.2021 και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανή προσφυγή της του ΑΦΜ Δ.Ο.Υ. Κηφισιάς Αττικής, κατοίκου, οδός αριθμός, κατά της υπ' αριθμ. πρωτ./2021 απάντησης του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Δ' Αθηνών, και τα προσκομιζόμενα με αυτήν σχετικά έγγραφα.

5. Την αναφερθείσα στην ανωτέρω παράγραφο 4 υπ' αριθμ. πρωτ./2021 απάντηση του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Δ' Αθηνών, της οποίας ζητείται, καθ' ερμηνεία του διατυπωθέντος με την εν λόγω ενδικοφανή προσφυγή αιτήματος, η ακύρωση.

6. Τις απόψεις του Προϊσταμένου της ως άνω φορολογικής αρχής.

7. Την εισήγηση του ορισθέντος υπαλλήλου του Τμήματος Α5, όπως αποτυπώνεται στο σχέδιο της απόφασης.

* * * * *

Επί της από 25.6.2021 και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανούς προσφυγής της του, ΑΦΜ, η οποία κατατέθηκε εμπρόθεσμα, και μετά τη μελέτη και την αξιολόγηση όλων των υφιστάμενων στο σχετικό φάκελο εγγράφων και των προβαλλόμενων λόγων της ενδικοφανούς προσφυγής, επαγόμαστε τα ακόλουθα:

Με την υπ' αριθμ. πρωτ. /2021 απάντησή του ο Προϊστάμενος της Δ.Ο.Υ. Δ' Αθηνών της απέρριψε την από 10.5.2021 εξώδικη δήλωση – πρόσκληση της προσφεύγουσας, αποφαινόμενος ότι η τελευταία θεωρείται προσωπικώς και αλληλεγγύως υπεύθυνη με την εταιρεία με την επωνυμία «.....», ΑΦΜ, για τις ληξιπρόθεσμες οφειλές της από φόρο εισοδήματος οικονομικών ετών 1992-1994, που της καταλογίστηκαν επί τη βάσει του ειδικού σημειώματος ελέγχου της ΠΟΛ.1144/1998, δεδομένου ότι είχε την ιδιότητα της διαχειρίστριάς της καθ' όλη την περίοδο 24.03.1992-06.04.2011, από δε τα προσκομισθέντα έγγραφα δεν αποδεικνύεται ότι η προσφεύγουσα δεν είχε υπαιτιότητα για τη μη καταβολή/απόδοση των εν λόγω οφειλών.

Με την υπό κρίση ενδικοφανή προσφυγή της η προσφεύγουσα ζητά, καθ' ερμηνεία του διατυπωθέντος με αυτήν αιτήματός της, την ακύρωση της ως άνω υπ' αριθμ. πρωτ. /2021 απάντησης του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Δ' Αθηνών, προβάλλοντας, συνοπτικά, το λόγο ότι η ως άνω εταιρεία με την επωνυμία «.....», ΑΦΜ, λύθηκε το 2011, αναβίωσε δε το 2014, ωστόσο κατά την ημερομηνία της αναβίωσής της η ίδια δεν ήταν πλέον διαχειρίστριά της, αφού είχε αντικατασταθεί ήδη από το 2013 από την του, ΑΦΜ, μεταγενέστερα δε (2015) και ενόσω η διαχείρισή της ήταν ανατεθειμένη στην τελευταία αυτή νέα διαχειρίστριά της η εταιρεία κηρύχθηκε σε κατάσταση πτώχευσης.

Επειδή, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 50 ν. 4174/2013, όπως ίσχυαν μετά την τροποποίησή τους με τις διατάξεις του άρθρου 34 ν. 4646/2019 (ΦΕΚ Α' 201/12.12.2019): **«1. Τα πρόσωπα, που είναι εκτελεστικοί πρόεδροι, διευθυντές, γενικοί διευθυντές, διαχειριστές, διευθύνοντες σύμβουλοι, εντεταλμένοι στη διοίκηση και εκκαθαριστές των νομικών προσώπων και νομικών οντοτήτων, καθώς και τα πρόσωπα που ασκούν εν τοις πράγμασι τη διαχείριση ή διοίκηση νομικού προσώπου ή νομικής οντότητας, ευθύνονται προσωπικά και αλληλέγγυα για την πληρωμή του φόρου εισοδήματος, παρακρατούμενου φόρου, κάθε επιρριπτόμενου φόρου, Φόρου Προστιθέμενης Αξίας και του Ενιαίου Φόρου Ιδιοκτησίας Ακινήτων, που οφείλονται από αυτά τα νομικά πρόσωπα και τις νομικές οντότητες, ανεξάρτητα από τον χρόνο βεβαίωσής τους, ως και για τους τόκους, πρόστιμα, προσαυξήσεις και οποιεσδήποτε διοικητικές χρηματικές κυρώσεις επιβάλλονται επ' αυτών, εφόσον συντρέχουν σωρευτικά οι κατωτέρω προϋποθέσεις: α. τα ανωτέρω πρόσωπα είχαν μια από τις ανωτέρω ιδιότητες είτε κατά τη διάρκεια λειτουργίας του νομικού προσώπου είτε κατά τον χρόνο λύσης, διάλυσης ή συγχώνευσής του είτε κατά τη διάρκεια της εκκαθάρισης του νομικού προσώπου, β. οι οφειλές**

κατέστησαν ληξιπρόθεσμες κατά τη διάρκεια της θητείας τους υπό κάποια εκ των ανωτέρω ιδιοτήτων με την επιφύλαξη των επόμενων εδαφίων. Αν οι οφειλές διαπιστώνονται μετά από έλεγχο, ως αλληλεγγύως υπεύθυνα πρόσωπα κατά την έννοια της παραγράφου αυτής νοούνται μόνο τα πρόσωπα στα οποία συνέτρεχαν οι προϋποθέσεις των στοιχείων α' και γ' κατά το φορολογικό έτος ή την περίοδο στην οποία ανάγονται οι οφειλές αυτές. Σε περίπτωση που οι υπό παρ. 1 φορολογικές οφειλές έχουν υπαχθεί σε ρύθμιση, η αλληλέγγυα ευθύνη βαραίνει και τα πρόσωπα στα οποία συνέτρεχαν οι προϋποθέσεις των στοιχείων α' και γ' κατά τον χρόνο που κάθε δόση της ρύθμισης κατέστη ληξιπρόθεσμη ή η ρύθμιση απωλέσθηκε. Για τα ποσά των τόκων, των προσαυξήσεων, των προστίμων και των λοιπών χρηματικών κυρώσεων, η αλληλέγγυα ευθύνη βαραίνει τα πρόσωπα που είναι αλληλεγγύως υπεύθυνα για την κύρια οφειλή επί της οποίας υπολογίζονται και επιβάλλονται τα ποσά αυτά, γ. οι εν λόγω οφειλές δεν καταβλήθηκαν ή δεν αποδόθηκαν στο Δημόσιο από υπαιτιότητα των ανωτέρω προσώπων. Το βάρος απόδειξης για την μη ύπαρξη υπαιτιότητας φέρουν τα υπό παρ. 1 πρόσωπα. Με κοινή απόφαση του Υπουργού Οικονομικών και του Διοικητή της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων δύνανται να ορίζονται ενδεικτικά περιπτώσεις έλλειψης υπαιτιότητας. 2. [...]. 4. Πρόσωπα ευθυνόμενα για την καταβολή φόρου εκ μέρους του νομικού προσώπου ή της νομικής οντότητας σύμφωνα με το παρόν άρθρο δύνανται να ασκήσουν έναντι της Φορολογικής Διοίκησης, παράλληλα με το νομικό πρόσωπο ή τη νομική οντότητα, οποιοδήποτε δικαίωμα θα είχε στη διάθεση του το νομικό πρόσωπο ή η νομική οντότητα. 5. [...].»

Επειδή, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 66 παρ. 29 ν. 4646/2019 (ΦΕΚ Α' 201/12.12.2019): «Οι παρ. 1 και 2 του άρθρου 50 του ν. 4174/2013, όπως αντικαθίστανται με τις διατάξεις του άρθρου 34 του παρόντος, ισχύουν από τη δημοσίευση του παρόντος και εφαρμόζονται και για οφειλές, οι οποίες έχουν βεβαιωθεί πριν από τη θέση σε ισχύ του παρόντος σε βάρος νομικών προσώπων και νομικών οντοτήτων, για τις οποίες ευθύνονται αλληλεγγύως και προσωπικά τα φυσικά πρόσωπα κατ' εφαρμογή του άρθρου 50 παρ. 1 και 2, όπως ίσχυε πριν την τροποποίησή του με τις διατάξεις του άρθρου 34 του παρόντος, του άρθρου 115 του ν. 2238/1994 [...], της παρ. 7 του άρθρου 22 του ν. 2648/1998 [...], της περ. β' του άρθρου 55 του ν. 2859/2000 [...], καθώς και κάθε άλλης διάταξης, με την οποία θεσπίζεται αλληλέγγυα ευθύνη για οφειλές, για τις οποίες εφαρμόζεται ο Κώδικας. Οι οφειλές αυτές παύουν να βαραίνουν τα αλληλεγγύως ευθυνόμενα πρόσωπα, εφόσον τα τελευταία δεν πληρούσαν τις προϋποθέσεις που τίθενται με τις παρ. 1 και 2 του άρθρου 50 του ν. 4174/2013, όπως αντικαθίστανται με τις διατάξεις του άρθρου 34 του παρόντος, για τη θεμελίωση της αλληλέγγυας ευθύνης, και αίρονται τα σε βάρος τους ληφθέντα μέτρα. Για την εφαρμογή του προηγούμενου εδαφίου υποβάλλεται αίτηση στην Υπηρεσία της Φορολογικής Διοίκησης που είναι αρμόδια για την επιδίωξη της είσπραξης των οφειλών μέχρι τις 30 Ιουνίου 2021. Η αίτηση μπορεί να υποβληθεί και για εκκρεμείς υποθέσεις οφειλών κατά την έννοια της παρ. 50 του άρθρου 72 του ν. 4174/2013, όπως ισχύει, καθώς και για εκκρεμείς υποθέσεις οφειλών ενώπιον των αρμόδιων δικαστηρίων μετά από άσκηση ανακοπής. Η Φορολογική Διοίκηση εκδίδει αιτιολογημένη πράξη, με την οποία αποδέχεται ή απορρίπτει την αίτηση. Κατά της τυχόν απορριπτικής απόφασης ή της σιωπηρής απόρριψης της αίτησης μπορεί να ασκηθεί ενδικοφανής προσφυγή κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 63 του ν. 4174/2013. Ποσά που έχουν εισπραχθεί από τα πρόσωπα της παρ. 1 του άρθρου 50 του ν. 4174/2013 δεν επιστρέφονται.»

Επειδή, σύμφωνα με την Αιτιολογική Έκθεση επί του άρθρου 34 ν. 4646/2019: «Με τις προτεινόμενες ρυθμίσεις αποκαθίσταται μια **εύλογη ισορροπία** ανάμεσα στην ευθύνη του πρωτοφειλέτη νομικού προσώπου/νομικής οντότητας και στην αλληλέγγυα ευθύνη των ασκούντων πραγματική διοίκηση για την εξόφληση των υποχρεώσεων του πρώτου προς το Δημόσιο (ειδικότερα του φόρου εισοδήματος του παρακρατούμενου φόρου, κάθε επιρριπτόμενου φόρου, του ΦΠΑ και του ΕΝΦΙΑ). **Η μέχρι σήμερα ισχύουσα ρύθμιση επιβάλλει ένα είδος αντικειμενικής ευθύνης που δεν αφορά μόνο τα πρόσωπα που άσκησαν πραγματική διοίκηση, κατά τη διάρκεια της οποίας δημιουργήθηκαν και έμειναν ανεξόφλητες οι παραπάνω υποχρεώσεις, αλλά επεκτείνεται στα πρόσωπα που διαδέχθηκαν τους ανωτέρω στη διοίκηση του νομικού προσώπου ή της νομικής οντότητας. Τα τελευταία, ενώ δεν έχουν οποιαδήποτε συμμετοχή στη δημιουργία της φορολογικής υποχρέωσης και στην μη εκπλήρωσή της, υπό το ισχύον σήμερα νομικό πλαίσιο, ευθύνονται αλληλεγγύως με τα πρόσωπα που προκάλεσαν την οφειλή. Συνεπώς, η αλληλέγγυα ευθύνη περιορίζεται στα πρόσωπα που πράγματι άσκησαν διοίκηση και ως εκ τούτου είχαν την δυνατότητα να ενεργούν στο όνομα και για λογαριασμό του νομικού προσώπου/οντότητας, δηλαδή ήταν εξουσιοδοτημένα να εκπληρώνουν τις υποχρεώσεις που βάραιναν το τελευταίο, συμπεριλαμβανομένης και της εξόφλησης του φόρου εισοδήματος του παρακρατούμενου φόρου, κάθε επιρριπτόμενου φόρου, του ΦΠΑ και του ΕΝΦΙΑ. Για τον λόγο αυτόν η αλληλέγγυα ευθύνη περιορίζεται στους Εκτελεστικούς Προέδρους, Διευθυντές, Γενικούς Διευθυντές, Διαχειριστές, Διευθύνοντες Συμβούλους, Εντεταλμένους στη Διοίκηση και Εκκαθαριστές που εκτός της τυπικής ιδιότητάς τους συνέτρεχαν σωρευτικά οι ακόλουθες τρεις προϋποθέσεις: α. τα ανωτέρω πρόσωπα είχαν μια από τις ανωτέρω ιδιότητες είτε κατά τη διάρκεια λειτουργίας του νομικού προσώπου είτε κατά τον χρόνο λύσης, διάλυσης ή συγχώνευσής του είτε κατά τη διάρκεια της εκκαθάρισης του νομικού προσώπου, β. οι οφειλές κατέστησαν ληξιπρόθεσμες κατά τη διάρκεια της θητείας τους υπό κάποια εκ των ανωτέρω ιδιοτήτων με την επιφύλαξη ορισμένων ειδικότερων περιπτώσεων, που ορίζονται επίσης κατωτέρω, γ. οι εν λόγω οφειλές δεν καταβλήθηκαν ή δεν αποδόθηκαν στο Δημόσιο από υπαιτιότητα των ανωτέρω προσώπων. Το βάρος απόδειξης για την μη ύπαρξη υπαιτιότητας, φέρουν τα παραπάνω πρόσωπα. Με κοινή απόφαση του Υπουργού Οικονομικών και του Διοικητή της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων δύνανται να ορίζονται ενδεικτικά περιπτώσεις έλλειψης υπαιτιότητας. Αν οι οφειλές της περίπτωσης β' διαπιστώνονται μετά από έλεγχο, ως αλληλεγγύως υπεύθυνα πρόσωπα, νοούνται μόνο τα πρόσωπα στα οποία συντρέχουν οι προϋποθέσεις των στοιχείων α' και γ' κατά το φορολογικό έτος ή την περίοδο στην οποία ανάγονται οι οφειλές αυτές. [...]. Επίσης, ρητά προβλέπεται ότι για τα ποσά των τόκων, των προσαυξήσεων, των προστίμων και των λοιπών χρηματικών κυρώσεων, η αλληλέγγυα ευθύνη βαρύνει τα πρόσωπα που είναι αλληλεγγύως υπεύθυνα για την κύρια οφειλή επί της οποίας υπολογίζονται και επιβάλλονται τα ποσά αυτά. Ο ανωτέρω περιορισμός της αλληλέγγυας ευθύνης των διοικούντων νομικά πρόσωπα και οντότητες αποτελεί **κανόνα στις περισσότερες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης και υπό μάλλον επεικέστερη εκδοχή. Περαιτέρω, αποφεύγονται ακραίες περιπτώσεις αλληλέγγυας ευθύνης προσώπων που είναι προδήλως αμέτοχα στην δημιουργία των φορολογικών υποχρεώσεων και στην μη εξόφλησή τους, όπως οι Εκκαθαριστές και οι δικαστικά διοριζόμενες διοικήσεις νομικών προσώπων. Αυτό άλλωστε έχει κρίνει και το ΝΣΚ στην γνωμοδότηση 165/2007 της 24.4.2007 η οποία έγινε δεκτή από τον Αρ. Πρωτ. 2/33094/0025 της 14.6.2007. Για την ταυτότητα του λόγου, η****

αλληλέγγυα ευθύνη δεν πρέπει να καταλαμβάνει τους διοικούντες που διαδέχθηκαν εκείνους, οι οποίοι άφησαν ανεξόφλητες τις φορολογικές υποχρεώσεις του νομικού προσώπου. Είναι επίσης αξιοσημείωτο ότι η μέχρι σήμερα ισχύουσα δρακόντεια νομοθεσία, έχει ως συνέπεια την άρνηση ανάληψης καθηκόντων εκκαθαριστή, με αποτέλεσμα να βρίσκονται επί σειρά ετών σε κατάσταση τέλματος, νομικά πρόσωπα που τελούν υπό εκκαθάριση. Συναφώς επισημαίνεται, ότι εταιρείες του ιδιωτικού και του δημόσιου τομέα με ληξιπρόθεσμες οφειλές προς το Δημόσιο πολύ συχνά δεν μπορούν να απευθυνθούν σε έμπειρα στελέχη για την ανάληψη διαχειριστικών καθηκόντων, διότι η αλληλέγγυα ευθύνη είναι απολύτως αποτρεπτική προς τούτο. Επομένως, η προτεινόμενη ρύθμιση συμβάλλει στην εύρυθμη λειτουργία της αγοράς και στην αποκατάσταση κλίματος ασφάλειας των συναλλαγών.»

Επειδή, σύμφωνα με τα αναφερόμενα στην ως άνω προσβαλλόμενη υπ' αριθμ. πρωτ./2021 απάντηση του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Δ' Αθηνών: «...Α. Η ευθύνη σας θεμελιώνεται στο άρθρο 115 παρ. 2 του Ν. 2238/1994 («2. Τα πρόσωπα που είναι [...] **διαχειριστές και γενικά εντεταλμένοι στη διοίκηση του νομικού προσώπου, κατά το χρόνο της διάλυσης των λοιπών νομικών προσώπων του άρθρου 101 [ήτοι πέραν των ημεδαπών ανωνύμων εταιρειών και συνεταιρισμών], ευθύνονται προσωπικώς και αλληλεγγύως για την πληρωμή του φόρου που οφείλεται από αυτά τα νομικά πρόσωπα σύμφωνα με τον παρόντα, καθώς και των φόρων που παρακρατούνται, ανεξάρτητα από το χρόνο βεβαίωσής τους»), δεδομένου ότι είχατε οριστεί **διαχειρίστρια της Εταιρείας Περιορισμένης Ευθύνης με την επωνυμία «.....» με ΑΦΜ από 24 Μαρτίου 1992 μέχρι και τις 6 Απριλίου 2011, ότε και λύθηκε (ΦΕΚ/2011 Τεύχος ΑΕ/ΕΠΕ). Στο χρόνο της διάλυσης της εταιρείας διατηρούσατε τη θέση της διαχειρίστριας, στοιχείο ικανό κατά το νόμο για τη θεμελίωση της ευθύνης σας και ανεξάρτητο του γεγονότος ότι η εταιρεία αναβίωσε στις 4 Μαΐου 2014, δηλαδή τρία (3) χρόνια μετά, με την ανάθεση της διαχείρισης στην ΤΟΥ, στο πρόσωπο της οποίας συντρέχει **επίσης προσωπική και αλληλέγγυα ευθύνη. Β. Οι οφειλές προέρχονται από φόρο εισοδήματος οικονομικών ετών 1992, 1993 και 1994 και προκύπτουν βάσει του ειδικού σημειώματος ελέγχου της ΠΟΛ.1144/1998, το οποίο προφανώς έχει υπογραφεί από εσάς, ως διαχειρίστρια της εταιρείας, την περίοδο του ελέγχου, στοιχείο που αναδεικνύει την αλληλέγγυα ευθύνη σας. Επιπλέον, με την υπ' αρ. 19709/2004 ρύθμιση των οφειλών της εταιρείας, που πραγματοποιήθηκε το έτος 2004 κατά την περίοδο της διαχείρισής σας, αναδεικνύεται επιπροσθέτως η αποδοχή της οφειλής, η ανάληψη της υποχρέωσης καταβολής αυτής, αλλά και η υπαιτιότητά σας για την απώλεια της ρύθμισης. [...].»******

Επειδή, περαιτέρω, σύμφωνα με τα αναφερόμενα στην από 06.07.2021 έκθεση απόψεων του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Δ' Αθηνών επί της υπό κρίση ενδικοφανούς προσφυγής: «...Γ. ΩΣ ΠΡΟΣ ΤΟ ΒΑΣΙΜΟ ΤΗΣ ΠΡΟΣΦΥΓΗΣ. Με την εν λόγω ενδικοφανή προσφυγή η προσφεύγουσα στρέφεται κατά της με αριθμό πρωτοκόλλου/2021 πράξης του ανωτέρω Προϊσταμένου, με την οποία απορρίφθηκε η από 10-5-2021 εξώδικη δήλωση – πρόσκληση – αίτηση [...] με περιεχόμενο την απαλλαγή της από την αλληλέγγυα ευθύνη για τα χρέη της Εταιρείας Περιορισμένης Ευθύνης με την επωνυμία «.....» με ΑΦΜ, της οποίας είχε οριστεί **διαχειρίστρια από 24 Μαρτίου 1992 μέχρι και τις 6 Απριλίου 2011, ότε και λύθηκε (ΦΕΚ/2011 Τεύχος ΑΕ/ΕΠΕ). Η προσβαλλόμενη πράξη είναι πλήρης επαρκής και αιτιολογημένη, δεδομένου ότι συντρέχουν στο πρόσωπο της προσφεύγουσας όλες**

οι προϋποθέσεις αλληλέγγυας ευθύνης της για τις οφειλές της εταιρείας με την επωνυμία «.....» με ΑΦΜ Οι προϋποθέσεις αυτές έχουν αναλυθεί διεξοδικώς στην προσβαλλόμενη πράξη, στην οποία παραπέμπουμε προς αποφυγή περιττών επαναλήψεων. Σε ό,τι αφορά στους λόγους προσφυγής, σημειώνουμε ότι οι αποφάσεις που προσάγει και επικαλείται η προσφεύγουσα (ΣΧΕΤ. αυτής 7, 8, 9 και 10) αποδίδουν την ευθύνη στο διαχειριστή ή διαχειριστές που ανέλαβαν τη διοίκηση της εταιρείας **μετά από διαδικασία πτωχευτικού συμβιβασμού ή αποκατάστασής της**, μετά δηλαδή την αναβίωση και εκκαθάριση της εταιρείας, όπου έχει μεσολαβήσει η ικανοποίηση, η διανομή της εταιρικής περιουσίας ή ο συμβιβασμός των δανειστών. Αυτή είναι και η ratio της απαλλαγής του προγενέστερου διαχειριστή που χορηγήθηκε στις προσαγόμενες από την προσφεύγουσα δικαστικές αποφάσεις, ότι δηλαδή έχει επέλθει μία τακτοποίηση στα οικονομικά της εταιρείας και αυτή «ξεκινάει από την αρχή με νέους διαχειριστές». Η περίπτωση όμως της προσφεύγουσας είναι **διαφορετική**. Η εταιρεία «.....», στην οποία υπήρξε **διαχειρίστρια από 24 Μαρτίου 1992 μέχρι και τις 6 Απριλίου 2011**, τέθηκε σε λύση «λόγω του ότι η εταιρεία έχει σταματήσει τις δραστηριότητές της από πολλών ετών και μη ευόδωσης των σκοπών της» (ΦΕΚ/2011, τ. ΑΕ/ΕΠΕ, ΣΧΕΤ. 3 των προσαγόμενων από την προσφεύγουσα). Ωστόσο, όπως προκύπτει και από το με αρ. πρωτ./2015 έγγραφο του Προέδρου του ΕΒΕΑ (ΣΧΕΤ. 4 των ιδίων προσαγομένων), αποφασίστηκε η αναβίωση της εταιρείας, η οποία, όπως δηλώνεται στο έγγραφο, είναι δυνατή, γιατί «η εταιρεία δεν έχει κάνει έναρξη εκκαθάρισης και δεν έχει εισέλθει στο στάδιο διανομής της εταιρικής περιουσίας». Συνεπώς, δεν πρόκειται για ad hoc περιπτώσεις, όπου θα μπορούσε να τύχει ανάλογης εφαρμογής η απαλλαγή της ευθύνης της προσφεύγουσας. Το γεγονός ότι η εταιρεία αναβίωσε τρία χρόνια μετά τη διάλυση που αποφασίστηκε από τους εταίρους της με τη με αριθμό/2011 συμβολαιογραφική πράξη είναι γεγονός αδιαμφισβήτητο, όπως και το ότι κατά το χρόνο της διάλυσης της εταιρείας η προσφεύγουσα διατηρούσε τη θέση της διαχειρίστριας, στοιχείο **ικανό** κατά το νόμο 2238/1994 για τη θεμελίωση της ευθύνης. [...].»

Επειδή, εν προκειμένω, α) **πρώτα λύθηκε** η εταιρεία με την επωνυμία «.....», ΑΦΜ, με την καταχώρηση της σχετικής ανακοίνωσης στο Εφημερίδα της Κυβέρνησης (ΦΕΚ ΑΕ-ΕΠΕ & ΓΕΜΗ/2011) στις **07.04.2011** (σχετική συμβολαιογραφική πράξη 21.3.2011, ανακοίνωση από τη συμβολαιογράφο 06.04.2011), **ενόσω** η προσφεύγουσα ήταν διαχειρίστριά της, η οποία **ως εκ τούτου ευθύνεται** προσωπικώς και αλληλεγγύως με αυτήν για τις υπό κρίση ληξιπρόθεσμες φορολογικές οφειλές της, β) **στη συνέχεια (2013)** τροποποιήθηκε το καταστατικό της αναφορικά με το πρόσωπο της διαχειρίστριάς της με την **αντικατάσταση** της προσφεύγουσας από την του, ΑΦΜ, και γ) **αργότερα (2014)** **αναβίωσε**, ενόσω η διαχείρισή της ήταν ανατεθειμένη στην τελευταία αυτή νέα διαχειρίστρια, δ) **μεταγενέστερα δε (2015)** κηρύχθηκε σε κατάσταση πτώχευσης με την υπ' αριθμ./2015 απόφαση του Πολυμελούς Πρωτοδικείου

Επειδή, οι επικαλούμενες από την προσφεύγουσα τέσσερις (4) δικαστικές αποφάσεις (υπ' αριθμ. 1590/2000, 261/2000 και 5293/1995 αποφάσεις του Συμβουλίου της Επικρατείας και υπ' αριθμ. 3930/2013 απόφαση του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών) αφορούν σε αναβιώσεις εταιρειών που είχαν κηρυχθεί σε κατάσταση πτώχευσης και όχι σε περιπτώσεις εταιρειών που λύθηκαν, χωρίς να έχουν κηρυχθεί σε πτώχευση, και εν συνεχεία αναβίωσαν,

όπως συνέβη εν προκειμένω στην περίπτωση της εταιρείας με την επωνυμία «.....», ΑΦΜ, ως εκ τούτου αφορούν σε πραγματικά περιστατικά ουσιωδώς διαφορετικά σε σχέση με τα υπό κρίση.

Επειδή, κατά τα λοιπά η Υπηρεσία μας κάνει αποδεκτές τόσο την ως άνω προσβαλλόμενη πράξη όσο και τις ως άνω από 06.07.2021 απόψεις του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Δ' Αθηνών επί της υπό κρίση ενδικοφανούς προσφυγής.

Α π ο φ α σ ί ζ ο υ μ ε

την απόρριψη της από 25.6.2021 και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανούς προσφυγής της ΤΟΥ, ΑΦΜ

Εντελλόμεθα όπως αρμόδιο όργανο κοινοποιήσει με τη νόμιμη διαδικασία την παρούσα απόφαση στην προσφεύγουσα.

Ακριβές Αντίγραφο

**Η Υπάλληλος του Τμήματος
Διοικητικής Υποστήριξης**

**ΜΕ ΕΝΤΟΛΗ ΤΟΥ ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΥ
ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ**

**Η ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΗ ΤΗΣ
ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ
ΓΡΑΜΜΑΤΩ ΣΚΟΥΡΑ**

Σ η μ ε ί ω σ η: Κατά της απόφασης αυτής επιτρέπεται η άσκηση προσφυγής ενώπιον των αρμόδιων Διοικητικών Δικαστηρίων εντός τριάντα (30) ημερών από την κοινοποίησή της.